

har vi i Fremskridtspartiet ingen problemer med. Men vi synes stadig væk, at det med voldgiftssagerne er problematisk, og vi synes ikke, at ministeren i tilstrækkelig grad har opfyldt vores ønsker. Der bliver ganske vist det nye, at dommerne skal lave en årlig indberetning om omfanget af deres bijob ved voldgiftssager, men ikke fortjenesten ved dem. De skal ganske vist indberette det, men der er ikke aktindsigt, så offentligheden kan ikke komme til at se det, og det mangler. Det er selvfølgelig bedre, end det er i dag, og forslaget er en klar forbedring af tilstanden fra i dag, men det er ikke godt nok.

Hvis forslaget skulle være rigtig godt, burde man en gang for alle gå ind og sige, at hvis man vil være offentlig dommer, så er man offentlig dommer. Hvis man så synes, det er sjovere at lege med voldgiftssager, må man vælge at lege med voldgiftssager og fraskrive sig at være offentlig dommer. Det kan ikke være rigtigt, at det at være offentlig dommer er sådan en slags iværksætterydelse til, at man ved siden af kan gå ud og være voldgiftsdommer.

Det er ikke holdbart, for der bliver nogle interessekonflikter. Ikke bare i forhold til, at man kan være inhabil – det skal man nok finde ud af at få løst – men i forhold til det økonomiske i det, for i det øjeblik, hvor man tjener 2 måske 3 gange så meget på sine voldgiftssager som ved at være offentlig dommer, så ved jeg godt, hvornår dommerne yder deres største indsats, og hvornår de yder deres mindste indsats. Det er der ingen tvivl om, for sådan er vi mennesker skruet sammen. Der burde man gøre det, at dommerne valgte enten at være offentlig dommer eller voldgiftsdommer. Det skal ikke være et livsvarigt valg; det skal ikke være sådan, at man for evigt afskriver sig at være offentlig dommer, men man må enten være voldgiftsdommer eller offentlig dommer, altså enten-eller. På den måde tror jeg på, at det ville kunne lade sig gøre, at vi fik et langt bedre forslag ud af det, og det er noget af det, vi vil arbejde videre med i udvalget.

Det kunne være rart allerede i dag at høre justitsministerens kommentarer til eller svar på, om det er noget, man ville være indstillet på, at man altså simpelt hen tog skridtet videre og sagde: Enten er man offentlig dommer, eller også er man voldgiftsdommer; enten-eller, man kan ikke være begge dele samtidig. Det skal være tilladt årligt eller sådan noget at svinge tilbage og lade sig ansætte i det offentlige igen,

men enten-eller. Det kunne være rart at høre, hvad justitsministeren har at sige til det.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Nu fik jeg ikke noget svar fra hr. John Vinther, og det var jo også det, jeg fornemmede: Når hr. Engell ikke var til stede i salen og fru Gitte Seeberg heller ikke, så kunne jeg ikke få et svar på, hvorfor en minister skal være ansvarlig for det her med domstolene. Nu forsøger jeg mig med hr. Tom Behnke, som tit har svar på rede hånd. Forklar mig, hvorfor en minister skal være ansvarlig for, hvordan domstolene administrerer.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg kan bekræfte over for hr. Bjørn Elmquist, at jeg er til stede og derfor også i stand til at svare på spørgsmålet.

Jeg siger ikke nødvendigvis, at det skal være sådan, men det, jeg prøver at give udtryk for, er, at Fremskridtspartiet igennem mange år har kæmpet for, at vi fik en domstolsstyrelse, hvor domstolene blev helt uafhængige.

Det, jeg så også sagde, var, at når dagen kommer og vi skal stemme ja eller nej til forslaget, kan man godt begynde at ryste lidt på hånden: Er det nu også det helt rigtige, vi gør? Og derfor lagde jeg op til, at vi får en diskussion af, hvor vi skal lægge snittet i forhold til ministerens kompetence og ikkekompetence.

Jeg skal ikke kunne sige, at det ikke er det rigtige sted, ministeren har lagt det i forslaget. Det kan meget vel være det rigtige sted, men jeg synes, at det er en diskussion værd, når vi laver en historisk ændring på det her område, at vi ikke bare læner os tilbage og siger, at det, ministeren gør, sikkert er rigtigt. Jeg føler, at der er et behov for, at vi diskuterer det grundigt, inden vi siger ja.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Det synes jeg også. Det vil vi meget gerne deltage i, og det er blandt andet derfor, vi står her i denne time, hvor vi har en talerstol til vores rådighed, og hvor der sidder omkring 20 mennesker og hører på os, så lad os prøve det.

Den model, jeg har prøvet at forklare, hr. Tom Behnke, går jo ud på, at er der nogen, der skal holde Domstolsstyrelsen og derigennem altså også dem, der er ansat ned igennem syste-